

عنوان مقاله:

بررسی رابطه ی معماری دوره ساسانی با طبیعت در بنای تخت سلیمان

محل انتشار:

اولین همایش ملی عمران، معماری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

طیب مینایی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده معماری و شهرسازی موسسه آموزش عالی دیلمان

فتاح فرجی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده معماری و شهرسازی موسسه آموزش عالی دیلمان

خلاصه مقاله:

بسیاری اعتقاددارن معماری و هنر ساسانی مبنای شکل گیری هنر معماری اسلامی بوده است و عنصر پیوند دهنده این دودوره مهم در تاریخ هنر ایران و نیز دوره های پیشین توجه به طبیعت است از مشهورترین آثار معماری دوره ساسانی باتاکید برجته های طبیعت گرایانه ی آن میتوان به مجموعه تخت سلیمان اشاره کرد امروزه باتشدید بحرانهای ناشی از عدم سازگاری آثار معماری بامحیط پیرامونی خود شاهد همگرایی مجدد گرایشات موجود در این عرصه به سمت حقیقتی هستیم که همانا احیا رابطه انسان با طبیعت می باشد ارمانی که اگرچه ریشه های خود را به نظریات ارایه شده در قرون گذشته مدیون است اما این بار در قالبهایی نوین و متنوع چون معماری پایدار و معماری سبز و نظایر آن تجسم یافته است در این راستا معماری مجموعه تخت سلیمان به عنوان یکی از مواردی که در آن کالبد بنا نه بامقاومت در مقابل نیروهای طبیعت و نه در سرسپردن آگاهانه بلکه در هماهنگی با طبیعت شکل می یابد نمونه ای است از اتحاد صحیح انسان و طبیعت از این رو در این مقاله برآنیم تا با استفاده از تکنیک مطالعه کتابخانه ای و نیز با استناد به تحقیقات و برداشتهای میدانی پس از بررسی کیفیت تاثیر پذیری معماری مجموعه تخت سلیمان از طبیعت اطراف خود جنبه های شاخص آن را بر شمرده تا با الگو پذیری از آن در زندگی امروزی زمینه ای جهت حفظ و تداوم این ارزشها در معماری نوین فراهم آید

کلمات کلیدی:

ساسانیان ، معماری ، طبیعت ، تخت سلیمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/332095>

